

Streszczenie decyzji Komisji
z dnia 3 października 2007 r.
dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 81 Traktatu WE oraz art. 53 Porozumienia EOG
(Sprawa COMP/D1/37860 – Morgan Stanley/Visa International i Visa Europe)

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 4471)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/C 183/05)

1. W dniu 3 października 2007 r. Komisja przyjęła decyzję w sprawie postępowania przewidzianego w art. 81 Traktatu WE oraz w art. 53 Porozumienia EOG. Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia (WE) nr 1/2003⁽¹⁾ Komisja niniejszym podaje do wiadomości nazwy stron, których dotyczy decyzja, a także jej zasadniczą treść wraz z informacjami na temat wszelkich nałożonych grzywien, uwzględniając jednak uzasadnione prawo przedsiębiorstw do ochrony ich interesów handlowych. Pełen tekst omawianej decyzji w wersji nieopatrzonej klauzulą poufności dostępny jest na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji, pod adresem: <http://europa.eu.int/comm/competition/antitrust/cases/index/>

I. WPROWADZENIE

2. Na mocy wspomnianej decyzji na przedsiębiorstwa Visa International Service Association oraz Visa Europe Limited nałożono grzywnę za naruszenie art. 81 Traktatu WE oraz art. 53 Porozumienia EOG. Wymienione przedsiębiorstwa odmówiły bankowi Morgan Stanley Bank International Limited⁽²⁾ prawa do członkostwa w systemie Visa Europe, tym samym uniemożliwiając mu w okresie od 22 marca 2000 r. do 21 marca 2006 r. świadczenie na terenie Zjednoczonego Królestwa usług na rzecz akceptantów, polegających na autoryzacji transakcji realizowanych za pośrednictwem kart kredytowych.

II. OPIS SPRAWY

1. Postępowanie

3. Decyzja została podjęta w następstwie skargi złożonej wspólnie do Komisji przez bank Morgan Stanley USA oraz Morgan Stanley Bank (zwane dalej bankiem „Morgan Stanley”), dotyczącej odmowy bankowi Morgan Stanley

prawa do członkostwa w systemie Visa Europe, co uniemożliwiło temu bankowi wystawianie kart płatniczych Visa oraz autoryzowanie transakcji realizowanych za pośrednictwem kart płatniczych Visa i MasterCard.

4. W dniu 28 września 2000 r. bank Morgan Stanley złożył skargę również do Wysokiego Sądu Anglii i Walii. Skarga złożona do Wysokiego Sądu Anglii i Walii jest zbliżona do skargi złożonej do Komisji, z wyjątkiem tego, że w tym przypadku bank podnosi również roszczenia odszkodowawcze. W dniu 2 maja 2001 r., na wniosek Visy, Wysoki Sąd Anglii i Walii zadecydował o zawieszeniu postępowania w oczekiwaniu na wynik postępowania wyjaśniającego Komisji.

5. W dniu 2 sierpnia 2004 r. do Visa International oraz Visa Europe (zwane dalej „Visą”) przesłano pisemne zgłoszenie zastrzeżeń. W dniu 5 kwietnia 2005 r. Visa zrezygnowała z prawa do złożenia wyjaśnień na spotkaniu wyjaśniającym.

6. Podczas swojego posiedzenia w dniu 17 września 2007 r. Komitet Doradczy zgodził się z postanowieniami zawartymi w projekcie decyzji.

2. Stan faktyczny

7. Bank Morgan Stanley USA jest operatorem sieci kart płatniczych Discover w Stanach Zjednoczonych, która funkcjonuje na rynku UE/EOG. W 1999 r. Morgan Stanley USA otworzył w Zjednoczonym Królestwie bank Morgan Stanley Bank, odpowiedzialny za transakcje realizowane za pośrednictwem kart kredytowych na terenie UE. Do momentu dopuszczenia banku Morgan Stanley Bank do członkostwa w systemie Visa, a zatem do września 2006 r., transakcje realizowane za pośrednictwem kart przez bank Morgan Stanley Bank były ograniczone do wydawania kart płatniczych MasterCard na terenie Zjednoczonego Królestwa (bank Morgan Stanley Bank nie dokonuje autoryzacji tzn. nie zawiera z akceptantami umów o akceptację kart płatniczych MasterCard).

8. Visa International zarządza siecią kart płatniczych Visa; w 2004 r. powołała do życia sieć Visa Europe. Visa Europe jest odpowiedzialna za prowadzenie spraw na terenie EOG, w szczególności za podejmowanie decyzji odnośnie przyjęcia lub odrzucenia wniosku o członkostwo w systemie Visa w tym rejonie.

9. Statut Visa International oraz uregulowania dotyczące członkostwa w Visa Europe zawierają przepis o takiej samej treści („przepis”), na mocy którego wnioskodawcy, którzy stanowią dla Visy konkurencję, nie mogą zostać przyjęci w poczet jej członków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 411/2004 (Dz.U. L 68 z 6.3.2004, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja odnosi się do okresu od kwietnia 2000 r. (data złożenia skargi) do września 2006 r. (miesiąc, w którym bank Morgan Stanley Bank International Limited został przyjęty do sieci Visa). W dniu 1 czerwca 2007 r. bank Morgan Stanley ogłosił wydzielenie Discover Financial Services – działu zajmującego się transakcjami realizowanymi za pośrednictwem kart kredytowych i kart płatniczych. W dniu 1 czerwca 2007 r. aktywa Morgan Stanley Bank oparte o transakcje realizowane za pośrednictwem kart kredytowych zostały przekazane do nowo powstałego przedsiębiorstwa – Goldfish International Limited. Przedsiębiorstwo Morgan Stanley Card Services Limited zmieniło swoją nazwę na Goldfish Card Services Limited i z początkiem czerwca 2007 r. zostało przekształcone w spółkę zależną stanowiącą w całości własność banku Goldfish Bank Limited. Oba podmioty zostały wydzielone z banku Morgan Stanley w dniu 30 czerwca 2007 r. Od tej daty transakcje realizowane za pośrednictwem kart kredytowych przez Goldfish Bank Limited sprzedawano bankowi Barclays Bank plc, zaś Discover Financial Services nabyło Diners Club International.

10. W marcu 2000 r. Morgan Stanley zwrócił się z wnioskiem o dopuszczenie do członkostwa w systemie Visa Europe. W 2002 r. bank Morgan Stanley opracował strategiczny plan operacyjny dotyczący wejścia na europejski rynek autoryzacji akceptantów. W 2005 r. bank dysponował planem wdrożenia tej strategii na terenie Zjednoczonego Królestwa i – jak utrzymuje – był gotowy do uruchomienia jej w momencie uzyskania członkostwa w systemie Visa.
11. W dniu 21 września 2006 r. bank Morgan Stanley oraz Visa zawarły porozumienie. W dniu 22 września 2006 r. (i) Visa udzieliła bankowi Morgan Stanley Bank prawa do bezwarunkowego członkostwa w systemie Visa Europe, a (ii) bank Morgan Stanley wycofał skargę złożoną do Komisji.

III. OCENA PRAWNA

12. System Visa oraz odpowiednio jego członkowie – czy to instytucje kredytowe czy to podmioty, których właścicielami są instytucje kredytowe – prowadzą działalność gospodarczą, a zatem są przedsiębiorstwami w rozumieniu art. 81 ust. 1 Traktatu WE i art. 53 ust. 1 Porozumienia EOG. W związku z powyższym zasady i przepisy określające ramy funkcjonowania systemu Visa, przyjęte przez Radę Dyrektorów Visa International czy też Visa Europe, a także decyzja o zastosowaniu tych przepisów wobec danego przedsiębiorstwa, mogą być postrzegane albo jako decyzje podjęte przez związek przedsiębiorstw albo jako porozumienia między przedsiębiorstwami.
13. W decyzji stwierdzono, że zastosowanie wyżej wspomnianego przepisu w odniesieniu do banku Morgan Stanley ograniczyło konkurencję w rozumieniu art. 81 ust. 1 Traktatu WE, ponieważ:
  - przepis zastosowany wobec banku Morgan Stanley uniemożliwił temu bankowi wejście na rynek autoryzacji kart kredytowych oraz kart debetowych z odroczonej płatnością w Zjednoczonym Królestwie;
  - takie postępowanie Visy miało potencjalne skutki ograniczające konkurencję na tym rynku;
  - postępowanie Visy wchodzi w zakres stosowania art. 81 ust. 1 Traktatu oraz art. 53 ust. 1 Porozumienia EOG.
14. W związku z tym, że akceptanci wymagają, aby umowy o akceptację karty zawierane z bankiem były oferowane im w ramach pakietu umożliwiającego akceptację zarówno w ramach Visy jak i MasterCard, fakt odmówienia bankowi Morgan Stanley członkostwa w systemie Visa uniemożliwił temu bankowi nie tylko świadczenie na rzecz akceptantów usług związanych z transakcjami w ramach systemu Visa (których udział w rynku stanowi 60 %), ale również tych usług, które wiążą się z transakcjami realizowanymi za pośrednictwem innych kart płatniczych. Rynek jest już w wysokim stopniu skoncentrowany i trwa dalsza koncentracja.
15. Istnieje wprawdzie pole do dalszej konkurencji – w ramach niewielkiej grupy banków, które Visa określiła jako potencjalnych członków – jednak Komisja dysponuje dowodami, iż jedynie bank Morgan Stanley mógł być zainteresowany wejściem na rynek usług autoryzacji w Zjednoczonym Królestwie. Bank Morgan Stanley od dłuższego czasu zamierzał wejść na europejski rynek usług autoryzacji i dysponował wszelkimi kwalifikacjami by realizować te usługi. Z drugiej strony jedynie dwa inne banki dysponują doświadczeniem w zakresie autoryzacji akceptantów; banki te nie biorą pod uwagę wejścia na brytyjski rynek autoryzacji. W związku z powyższym można przyjąć założenie, że wejście banku Morgan Stanley na rynek usług autoryzacji świadczonych na rzecz akceptantów w Zjednoczonym Królestwie przyczyniłoby się do skuteczniejszej konkurencji na terenie Zjednoczonego Królestwa i miałyby pozytywne oddziaływanie na ceny i jakość usług autoryzacji.
16. Nie istnieje praktyczna możliwość, że Discover – sieć kart płatniczych banku Morgan Stanley w USA – rozszerzy działalność na obszar EOG, ponieważ między innymi (i) bariery dostępu do rynku sieci kart płatniczych na terenie EOG są ustawione bardzo wysoko; (ii) sieć Discover została uruchomiona na terenie Stanów Zjednoczonych we współpracy z największym amerykańskim detalistą (Sears), zaś bank Morgan Stanley nie ma żadnego odpowiednika Sears dla potrzeb uruchomienia sieci Discover na rynku europejskim; oraz (iii) Discover to zamknięty system kart płatniczych, działający przede wszystkim na terenie Stanów Zjednoczonych, który ma stosunkowo niewielki udział w rynku, przy ograniczonej akceptacji kart międzynarodowych.
17. Zastosowanie przepisu w odniesieniu do banku Morgan Stanley nie wchodziłoby w zakres art. 81 ust. 1 WE oraz art. 53 ust. 1 EOG, jeżeli byłby on bezpośrednio powiązany i niezbędny (proporcjonalny i działający nie na szkodę) dla właściwego funkcjonowania sieci czterostronnych kart płatniczych Visa. W opinii Visy taka sytuacja miała miejsce; sieć kart płatniczych Visa byłaby bowiem zagrożona, jeżeli Morgan Stanley miałyby możliwość wykorzystywania – w ramach niewłaściwej działalności rynkowej – rzekomo poufnych informacji, z korzyścią dla sieci Discover banku Morgan Stanley.
18. Niebezpieczeństwo takiej niewłaściwej działalności rynkowej jest jednak bardzo wątpliwe, ponieważ:
  - (i) do członkostwa w systemie Visa dopuszczono właścicieli lub udziałowców innych sieci kart płatniczych; a ponadto
  - (ii) informacje, które – jak utrzymuje Visa – nie mogłyby zostać udostępnione bankowi Morgan Stanley ze względu na rzekome niebezpieczeństwo niewłaściwej działalności rynkowej, i tak byłyby dostępne dla banku Morgan Stanley, gdyby realizował on autoryzację w ramach porozumienia frontingowego (do którego Visa nie ma zastrzeżeń), względnie informacje te dotyczą jedynie tego regionu, na którym działa Visa Europe i nie mają tym samym znaczenia dla sieci Discover w Stanach Zjednoczonych lub są one rozpowszechnione w danym sektorze gospodarki;
  - (iii) bank Morgan Stanley nie stanowi konkurencji dla sieci Visa, tzn. nie istnieją praktyczne możliwości rozszerzenia zakresu działania Discover na obszar EOG.
19. Ponadto, zastosowanie przepisu do banku Morgan Stanley nie było konieczne, ponieważ (i) dla zabezpieczenia interesów Visy można było zastosować mniej restrykcyjne środki, takie jak porozumienia o zachowaniu poufności; oraz (ii) w dniu 22 września 2006 r. przyznano członkostwo bez jakichkolwiek wyjaśnień odnośnie do tego, dlaczego obawy Visy, przytaczane podczas całego postępowania jako uzasadnienie odmowy dopuszczenia banku Morgan Stanley do członkostwa w Visa Europe, miałyby się zmienić.

20. Bankowi Morgan Stanley uniemożliwiono na terenie Zjednoczonego Królestwa świadczenie na rzecz akceptantów usług autoryzacji transakcji realizowanych za pomocą kart kredytowych oraz kart debetowych z odroczonej płatnością; tym samym przedsiębiorstwo Visa naruszyło art. 81 ust. 1 oraz art. 53 ust. 1 Porozumienia EOG.
21. Pierwsze trzy warunki niezbędne dla spełnienia wyjątku prawnego zgodnie z art. 81 ust. 3 Traktatu WE oraz art. 53 ust. 3 EOG nie zostały spełnione między innymi dlatego, że zastosowanie przepisu w odniesieniu do banku Morgan Stanley nie było niezbędne dla uniknięcia ryzyka rzekomej niewłaściwej działalności rynkowej.
- IV. GRZYWNY**
22. Mimo że naruszenie trwało sześć lat i sześć miesięcy (od dnia 22 marca 2000 r., kiedy przedstawiciele Visa poinformowali ustnie bank Morgan Stanley o tym, że nie kwalifikuje się on do uzyskania członkostwa, oraz że odmawia mu się udostępnienia formularza wniosku o członkostwo, do dnia 22 września 2006 r., kiedy bank Morgan Stanley został dopuszczony do członkostwa w Visa Europe), do celów obliczenia grzywny przyjmuje się okres od dnia 2 sierpnia 2004 r. (data pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń do dnia 22 września 2006 r.⁽¹⁾).
23. Naruszenie zostało zakwalifikowane jako poważne, biorąc pod uwagę jego oddziaływanie na rynek oraz zasięg geograficzny rynku, którego ono dotyczy.
24. W niniejszej sprawie nie występują okoliczności obciążające lub łagodzące.
25. Uwzględniając powyższe względy, podstawowa kwota grzywny, którą należy nałożyć w niniejszej sprawie, wynosi 10 200 000 EUR.
- V. DECYZJA**
26. Sieć Visa International Service Association oraz Visa Europe Limited – pierwsza w okresie od dnia 22 marca 2000 r. do dnia 22 września 2006 r., zaś druga od dnia jej powstania (1 lipca 2004 r.) do dnia 22 września 2006 r. – naruszyły art. 81 Traktatu WE oraz art. 53 Porozumienia EOG, wykluczając bank Morgan Stanley Bank International Limited (wcześniej Morgan Stanley Dean Witter Bank Limited) z członkostwa w systemie Visa Europe.
27. Za naruszenie, o którym mowa powyżej, na przedsiębiorstwa Visa International Service Association oraz Visa Europe Limited nakłada się grzywnę w wysokości 10 200 000 EUR, do której pokrycia są one solidarnie zobowiązane.

⁽¹⁾ Przepis został zgłoszony i do dnia 1 maja 2004 r. jest objęty zwolnieniem z grzywny.